

**ŚWIAT NASZ RODZAJEM
LABIRYNTU – ROLA LABIRYNTU
W POWIEŚCI IMIĘ RÓŻY**

**BEATA ZIELIŃSKA
TADEUSZ BANOWSKI**

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka polskiego dla szkoły ponadpodstawowej poziom rozszerzony

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – dr Jolanta Sawicka-Jurek
Recenzja merytoryczna – Dorota Dąbrowska
Bożena Świąch
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Katarzyna Szczepkowska-Szcześniak

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Świat nasz rodzajem labiryntu – rola labiryntu w powieści *Imię róży*

Klasa / czas trwania zajęć/lekcji:

IV lub I jako kontekst do średniowiecza / 45 minut

Cele. Uczeń:

- określa problematykę powieści Umberto Eco;
- interpretuje znaczenie labiryntu;
- zna mit o Minotaurze i Tezeuszu;
- korzysta ze *Słownika symboli*.

Metody/techniki/formy pracy:

- dyskusja moderowana;
- praca z tekstem;
- heureza;
- rozwiązywanie problemów;
- praca z całym zespołem.

Środki dydaktyczne:

- Umberto Eco, *Imię róży*;
- Wisława Szymborska, *Labirynt*;
- Władysław Kopaliński, *Słownik symboli*;
- Władysław Kopaliński, *Słownik mitów i tradycji kultury*.

Opis przebiegu lekcji:

Część wstępna:

1. Wyjaśnienie motywu labiryntu i jego pochodzenia – praca ze *Słownikiem mitów i tradycji kultury* oraz *Słownikiem symboli* W. Kopalińskiego.
2. Sporządzenie przez uczniów asocjogramu do terminu labirynt.

Część właściwa:

1. Plan wydarzeń w powieści U. Eco – propozycje uczniów.
2. Przypomnienie mitu o Minotaurze i Tezeuszu – odczytania znaczenia mitu.
2. Interpretacja znaczenia labiryntu – prowadzenie dyskusji przez nauczyciela (wykorzystanie heurezy): wskazanie położenia biblioteki, rola bibliotekarza, tajemnice biblioteki.
3. Wyszukanie i odczytanie w powieści fragmentów z opisem przestrzeni, zwrócenie uwagi na tajemniczość miejsca i atmosferę grozy.
4. Rozwiązanie zagadki – dyskusja klasy.
5. Odczytanie znaczenia labiryntu z wiersza W. Szymborskiej.

Część podsumowująca:

1. Określenie funkcji biblioteki i roli, jaka pełni.
2. Wskazanie innych przykładów motywu labiryntu – propozycje uczniów.

Komentarz metodyczny:

Uczniom ze SPE należy udzielać dodatkowych wskazówek, np. dodać pytania pomocnicze dostosowane do opinii PPP. Należy zróżnicować ocenę ze względu na możliwości edukacyjne uczniów i docenić ich zaangażowanie w tworzenie procesu lekcyjnego. Zastosowane w lekcji metody kształtują umiejętność zabierania głosu w dyskusji, która jest elementem ułatwiającym komunikację, przydatnym na rynku pracy. W trakcie lekcji kształcone są kompetencje: w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, wielojęzyczności, osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się. W przypadku uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy: zapewnić właściwe oświetlenie sali lekcyjnej i miejsca pracy, wykorzystać mocne strony ucznia, tworzyć atmosferę pracy sprzyjającą budowaniu pozytywnych emocji i doświadczeń, dostosować materiały i narzędzia do warunków i możliwości ucznia, np. w materiałach tekstowych powiększyć czcionkę, stosować zakreślenia, dostosować wymagania edukacyjne, stopień, np. wydłużyć czas pracy, umożliwić zapoznanie się z materiałem źródłowym w domu i udzielić wskazówek do pracy, zorganizować pomoc koleżeńską, stosować ocenianie kształtujące, wspierające ucznia, połączone z samooceną i oceną koleżeńską, wzmacniać ucznia pochwałą nawet za niewielkie postępy, a także udzielać informacji zwrotnej o tym, co uczeń robi dobrze, a w których miejscach popełnił błędy lub co wykonał źle, w jaki sposób może uzupełnić braki lub poprawić błędy oraz poinformować o tym, jakimi metodami może doskonalić swoje umiejętności.